

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Tăriță Andriana în numele inculpatului Cebotari Andrei și de inculpatul Cebotari Andrei prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Cebotari Andrei Ruslan, născut la 12.02.1994, originar și domiciliat în or. Soroca, str. Mihai Viteazu, 15.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 10.01.2014 - 23.03.2015;

instanța de apel: 22.04.2015 - 16.09.2015;

instanța de recurs: 22.12.2015 - 16.03.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 23 martie 2015, Cebotari A. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor numite lui Cebotari A. prin sentințele Judecătoriei Soroca din 21 martie 2014 și 23 martie 2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Luchianov I. în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la sfârșitul lunii iunie 2013, ziua și ora nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, Cebotari A., în urma înțelegerii prealabile cu Luchianov I. avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la propunerea lui Cebotari A., prin forțarea ferestrei, au pătruns în domiciliul cet. Țurlea S., din s. Ochiul Alb, r-nul Drochia, de unde pe ascuns au sustras: 4 complete de cratițe, 6 complete de plapume, un cuptor cu microunde, 4 auto-magnetole, un televizor, un transformator

electric, 2 fiere de călcat, o rochie, un costum bărbătesc, o jachetă, o scurtă din piele, un pulover femeiesc, 300 perechi de ciorapi, 2 pulovere pentru copii, 200 perechi de lenjerie intimă, 6 cămăși, 8 perechi de pantaloni, 20 de ștrampi pentru copii, 2 costume sportive, o scurtă pentru femei, 20 de pleduri, 8 plapume, o scurtă pentru copii, 5 perechi de pantaloni, 8 perechi de pantaloni femeiești, 2 auto-televizoare, 2 costume femeiești și 2 halate în sumă totală de 80 201 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Tudorica A. în numele inculpatului Cebotari A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate nu a fost dovedită și examinarea cauzei a avut loc în absența inculpatului Luchianov I., ceea ce a făcut imposibilă interogarea ultimului și efectuarea unei confruntări între inculpați pentru a stabili toate circumstanțele comiterii infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută fără modificări sentința.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii art. 186 alin. (4) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzare de daune în proporții mari.*

Instanța de apel a conchis că, argumentele apărării privind neprezentarea de probe ce dovedesc vinovăția inculpatului în infracțiunea imputată, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei, deoarece instanța a stabilit cert complicitatea ambilor inculpați în săvîrșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor partea vătămată, rezultînd din ansamblul probelor anexate la materialele cauzei.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Cebotari A. care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, de gravitatea infracțiunii comise, precum și faptul că ultimul nu și-a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii imputate, nu a recuperat prejudiciu cauzat părții vătămate, concluzionînd astfel că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de

închisoare în vederea restabilirii echității sociale și prevenirii de săvârșire a unei noi infracțiuni.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare avocatul Tăriță A. în numele inculpatului Cebotari A. și inculpatul, care solicită:

- *avocatul Tăriță A. în numele inculpatului*, care invocând temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând:

- instanțele inferioare au dat o apreciere greșită probelor;

- inculpatul Luchianov I. în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a menționat că inculpatul Cebotari A. nu a participat la comiterea furtului și nu cunoștea că lucrurile sunt furate;

- în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, deoarece nu sunt probe concrete și veridice care ar confirma vinovăția acestuia;

- partea vătămată Țurlea S. nu are careva pretenții față de inculpatul Cebotari A.;

- suma de 80720 lei, dispusă spre încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate este una exagerată nefiind probată.

- *inculpatul Cebotari A.*, care fără a invoca vreun temei de drept, din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, casarea acesteia, rejudecare cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că nu este de acord cu ordonanța de punere sub învinuire și nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, deoarece l-a ajutat pe inculpatul Luchianov I. doar să transporte niște sacoșe.

6.1. Acuzatorul de stat a depus referință asupra recursurilor declarate, considerând că urmează a fi respinse ca inadmisibile, pe motiv că potrivit prevederilor art. 430 Cod de procedură penală, recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, pe care le consideră că au fost administrate cu încălcarea prevederilor legale.

Din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate de procuror au fost legale în cadrul dosarului și nu au fost admise încălcări ale anumitor prevederi legale ce ar condiționa comiterea unor erori grave de drept.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurenții invocă drept temei pentru casarea a deciziei instanței de apel pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărîrile instanțelor de fond sînt legale și întemeiate, iar instanța de apel menținînd soluția primei instanțe, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorii recursurilor consideră că instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului Cebotari A. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate și nu sînt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a

cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, referitoare la existența elementelor constitutive ale infracțiunilor, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Cebotari A., expusă mai sus, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurenți referitor la nevinovăția inculpatului Cebotari A. în săvârșirea infracțiunii de *furt*, sînt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cît și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate și anume: - *declarațiile părții vătămate Țurlea S.* relatate în cadrul urmăririi penale, susținute în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora: la momentul spargerii și sustragerii bunurilor nu era acasă, se afla în Ucraina, despre cele întîmplate a aflat de la vecini și rude, cînd a venind acasă a depus plîngere la poliție cu referire la bunurile sustrase în sumă de 81 020 lei (f.d. 16, 17, vol. I; f.d. 40-41 vol. III); *declarațiile martorului Babin N.* relatate în cadrul urmăririi penale, susținute în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora: locuiește în vecinătate cu Țuri N. și într-o zi a observat fereastra deschisă la casă și a anunțat vecinii, de la rudele victimei a aflat că din casă i-au fost sustrase mai multe bunuri, în moment cînd partea vătămată era plecată în Ucraina (f.d. 100, vol. I; f.d. 44 vol. III); *declarațiile martorului Dragan Z.* susținute în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora: concubinel său Cebotari A. i-a adus un costum, două maiouri, o scurtă și ciorapi, ulterior bunurile menționate au fost ridicate de către colaboratorii de poliție în cadrul percheziției (f.d. 47 vol. III); *declarațiile martorului Duminica F.* susținute în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora: Dragan Z. concubinează cu inculpatul Cebotari A., care în una din zile i-a procurat o scurtă și un costum sportiv, ulterior în gospodăria sa a fost efectuată percheziție de către colaboratorii de poliție (f.d. 43 vol. III); - *declarațiile martorului Vladiuc T.* susținute în cadrul ședinței instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora: anterior inculpatul Luchianov I. a lucrat cu el la construcții, în acel timp, la rugămintea lui Țurlea S. a făcut ordine în gospodăria ei. Vladiuc T. a menționat că a asistat la fața locului cînd

inculpatul Luchianov I. a arătat cum a deschis fereastra și a explicat ce a sustras (f.d. 45-46 vol. III); - *materialele cauzei*: - plîngerea cet. Țurlea S. din 06.09.2013, prin care solicită identificarea persoanelor necunoscute care în luna iunie-iulie 2013, au pătruns în casă și au sustras lucruri în sumă totală de 80 720 lei (f.d. 8 vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabelul anexat din 06.09.2013, în care au fost fixate circumstanțele comiterii infracțiunii de furt în gospodăria cet. Țurlea S. (f.d. 9-13 vol. I); - procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a obiectelor ridicate în cadrul percheziției de către martorul Ceremuș L. și foto-tabelul din 05.10.2013 (f.d. 106-123 vol. I); - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 15.11.2013 (f.d. 124, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului și foto-tabelul din 29.11.2013 (f.d. 127-128 vol. I), - revendicarea pe numele inculpatului Cebotari A. (f.d. 150, vol. I).

Prin urmare, argumentele apărării, precum că Cebotari A. nu a comis infracțiunea de *furt*, contravin materialelor cauzei, deoarece, atît instanța de fond, cît și cea de apel corect a menționat că vinovăția lui inculpatului se dovedește prin probe enumerate mai sus și care sunt în contradicție cu cele relatate de inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că, declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării nu pot fi apreciate drept probe pertinente care ar confirma vinovăția inculpatului, or la examinarea cauzei instanțele inferioare au verificat complet și obiectiv declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării date în ședința de judecată și în coroborare cu alte probe administrate, au stabilit o corectă situație de fapt. Temei de a da anumite aprecieri critice acestor declarații Colegiul penal nu are, or aceștia au depus depoziții sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 312 - 313 Cod penal.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Cebotari A. în comiterea infracțiunii prevăzute în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate *elementele constitutive ale sustragerii pe ascuns a bunurilor părților vătămate în proporții mari*.

Astfel, atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, căroro le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Cebotari A. a elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, fapta acestuia corect fiind încadrată în prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate supra, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Argumentele apărării, precum că suma de 80 720 lei, dispusă de către instanța de fond spre încasarea în mod solidar de la inculpații Luchianov I. și Cebotari A. în beneficiul părții vătămate este una exagerată nefiind probată, nu pot fi reținute, deoarece instanța și-a bazat concluziile în acest sens reieșind din declarațiile părții vătămate Țurlea S. care a indicat lista tuturor obiectelor sustrase și prețul acestora, care a fost stabilit în dependență de valoarea lor pe piață. Totodată, instanțele au apreciat ca veridice declarațiile părții vătămate referitor la numărul și valoarea obiectelor sustrase, acestea fiind logice și coerente, valoarea declarată corespunde prețurilor reale, nefiind exagerate.

La fel nu poate fi reținut nici argumentul inculpatului Cebotari A. precum că nu este de acord cu ordonanța procurorului de punere sub învinuire, or potrivit materialelor cauzei: - ordonanței de punere sub învinuire din 12.12.2013 (f.d. 165-verso, vol. I), - procesului-verbal de audiere a învinuitului (167, 168, vol. I) și procesului verbal de informare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și prezentarea învinuitului (și apărătorului său) a materialelor de urmărire penală din aceeași dată (f.d. 177, vol. I), careva obiecții cu privire la învinuirea inculpatului Cebotari A., nu au fost înaintate.

Concomitent, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurenți, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în *pct. 5. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și

concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția ambilor inculpați în săvârșirea infracțiunii imputate.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate de recurenți, deoarece soluția adoptată de către instanțele inferioare este întemeiată și motivată.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Tăriță Andriana în numele inculpatului Cebotari Andrei și de inculpatul Cebotari Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Cebotari Andrei Ruslan*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 aprilie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti